

Ruta de llegendes de Girona

> PROJECTE FOTOGRÀFIC DE **MARCELO CABALLERO**

Textos extrets de **Carles Vivó**: *Llegendes i misteris de Girona*.
Quaderns de la Revista de Girona, núm. 24. Diputació de
Girona. Girona, novembre de 2003.

«La catedral de Girona, que a primer cop d'ull dóna una aparença de serenitat i de pau, té en el seu interior una immensa quantitat de monstres estranys...». (p. 62).

«El carrer del Llop era abans molt més baix de nivell, però les contínues inundacions varen obligar, cap al 1750, a pujar el sòl fins a l'alçària actual...». Pujada del Rei Martí. (p. 33).

«... Segons els vells textos, els germans Gerions varen aixecar una ciutat triangular, amb una gran torre a cada un dels angles, prop d'un riu anomenat Onyar, que seria l'origen de l'actual Girona». (p. 7).

«Molt probablement es tracta d'algun símbol religiós, però la veu arcaica del poble diu que, en aquell indret, un pobre escolanet va ser víctima de la voracitat d'un llop». Pujada del Rei Martí. (p. 32).

«Pot ser una nena o pot ser un escolanet amb les seves llargues i blanques vestidures. Aquesta pedra estava abans a la llinda d'una porta del carrer del Llop». Museu d'Art de Girona. (p. 34).

«El fantasma de la Tolrana vaga pel Barri Vell de Girona, no en forma visible, sinó como una veu de dona que, entre plors, canta uns planys intel·ligibles però impressionants». (p. 39).

«A l'esquerra de l'inici de la pujada de Sant Domènec s'aixeca el noble i complex edifici del palau dels Agullana, conegut erròniament com a palau del Vescomtat». (p. 76).

reportatge RUTA DE LLEGENDES DE GIRONA

«... obre perpètuament la seva boca per vomitar les aigües de mil pluges...». La Bruixa de la Catedral. (p. 12).

«S'ha de recordar un minúscul cap, que sembla d'un dimoni, a la cantonada de la plaça del Vi amb el carrer de Ciutadans. Els gironins l'han batejat amb el sobrenom d'En Banyeta». (p. 77).

«... una de les mènsules representa la lluita d'un home contra un terrible monstre amb dos cossos i un sol cap, amb grans orelles, ulls malignes...». Porta del Apòstols, Catedral. (p. 62).

«Però a l'altra banda (del palau dels Agullana) hi figura un escut no identificable. L'únic element que resta intacte és una ratapinyada». (p. 76).

«La lleona s'enfila per una alta columna, i qui pugui tocar-li el cul mai no abandonarà Girona». Plaça de Sant Feliu. (p. 74).

«... diuen que, únicament les nits de lluna plena, cap a l'alba, poden veure l'espectre mig transparent i borrós d'un cocodril amb ales de papallona». Riu Onyar. Pont de les Peixateries Velles. (p. 20).

«Moltes persones de Girona, tot passejant de nit, han sentit laments i cançonetes tristes, que semblen acostar-se o allunyar-se sense concretar-se mai». Passeig Arqueològic. (p. 39).